

ze Soutic, Arnošta z Leskovce, Jana z Donína či panů z Riesenburka.

Užitečnost svazků vydávaných v řadě *Regest Imperii* spočívá především v jejich komplexnosti při online publikování. Protože v internetové verzi jsou dále prováděny korektury, lze jen doufat, že budou tímto způsobem opraveny i chyby předloženého svazku. Pak již bude moci historická obec využít jinak výtečně zpracované registry – bohužel předčasně zesnulého Eberharda Holtze – ve spolehlivé podobě.

JAN HANOUSEK

Stanisław SUCHODOLSKI, *Numizmatyka średniowieczna. Moneta źródłem archeologicznym, historycznym i ikonograficznym*, Wydawnictwo Trio, Warszawa 2012

487 s., ISBN 978-83-7436-275-7

Práce věnovaná především numizmatikům zaujme i medievisty, kteří pracují v obecné rovině s tematikou dějin oběživa a ekonomiky. Název knihy evokuje na první pohled syntetickou práci, jde ovšem o soubor většinou již publikovaných autorových studií, redakčně přepracovaných, se sjednoceným kritickým aparátem a s aktualizovanou bibliografií.

V první řadě je nutné kvitovat, že jde o soubor sestavený velmi promyšleně. Ačkoli nejstarší studie byla publikována již v roce 1962, prakticky se zde nesetkáme s anachronismy, ať už obsahovými, nebo formálními (jen občas zaslechne dneš už překonaný jazyk marxistické historiografie, operující např. až příliš samozřejmě s termínem „feudální třída“). Výše zmíněná doplněná bibliografie ve formě komentovaného přehledu většinu studií plnohodnotně aktualizuje.

Celkem 32 studií je sestaveno do tematických celků, působících skutečně jako kapitoly syntézy o středověké numizmatice. Knize to přidává na přehlednosti a umožňuje ji vnímat jako smysluplný celek, nikoli jen shromaždiště autorových článků. Záběr studií je široký, což umožňuje především specifické postavení polské numizmatiky. Její zájmový okruh je díky rozloze polského středověkého státu poměrně rozsáhlý a zabíhá tak do několika jinak nepříliš spojených oblastí; jednak je prostor severovýchodu střední Evropy přímo napojen na asijské stepní oblasti s jejich specifiky dálkového obchodu, jednak má bezprostřední

vazbu na důležitou obchodní trasu v Baltském moři, v neposlední řadě pak díky své vazbě na Říši a Čechy propojuje výše uvedené vlivy s obchodem a peněžními dějiny středoevropského a kontinentálního prostoru.

Jistým negativem takto rozsáhlého sběru autorových prací je překryv některých článků, kvůli nimž se s určitými problémy a závěry potkáváme při studiu svazku pravidelně. V praxi toho ovšem dokázali editoři využít i pro typografické úspory formou křížových odkazů na ostatní kapitoly a sjednocením obrazového materiálu, zejména barevné obrazové části představující především některé častěji zmiňované mincovní typy.

Ze tří tematických celků se vyděluje úvodní studie o numizmatice jako vědeckém oboru, pojata spíše jako názorná esej vybavená obrazovým materiálem. Následující část sestává ze tří studií, které se věnují obecně numizmatickým otázkám: první obhazuje minci coby všestranný historický pramen, druhá zvažuje spolehlivost informací v mincovním materiálu, třetí pak představuje zásadní numizmatickou metodu výzkumu vzájemných vztahů mezi ražebními kolky.

Druhý blok, počtem studií nejrozsáhlejší, je věnován archeologické výpovědní hodnotě mince. Zaujme zejména první z textů, který nabízí přehled vztahů polské archeologie a numizmatiky. Třetí část knihy popisuje minci jako historický a ikonografický pramen. Studie jsou v těchto dvou blocích uspořádány víceméně chronologicky, a ač jsou zaměřené spíše na polský okruh bádání, z výše uvedených důvodů se dotýkají poměrně rozsáhlé oblasti od Skandinávie po Uhry a od Říše po východní stěpi.

Čtvrtá, závěrečná část knihy představuje jedinou studii, která přibližuje interdisciplinarnitu výzkumu. Na příkladu z moře získaného archeologického materiálu, v jehož dataci a lokalizaci hrála numizmatika nemalou roli, ukazuje autor ideální koncepci mezioborové spolupráce, která z původně neurčitěho nálezu ztroskotané kogy v Baltském moři učinila objev zcela konkrétního, až mikrohistorického významu. Jde o originální způsob zakončení publikace, který poslouží jistě mnohem lépe než zbytečně formální závěr shrnující v tomto případě neshrnutelně.

Na závěr lze ocenit i poměrně vstřícný styl autorových prací. Stanisław Suchodolski dokáže výklad podat přívětivým jazykem, navíc často obohaceným o humorný nadhled, aniž by se však vzdal věcnosti a preciznosti sdělení.

JAKUB IZDNÝ